

Mehmet Akif Güngör

- Ő irler -

Yayın Tarihi:

12.03.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Ő irlerin tüm yayın hakları Ő irin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Ő irlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Ő irin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐ inin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, Ő irin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐ tır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Ő ir içerikleri ile ilgili anlaŐ mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Ő ekilde sorumlu ve taraf değildir.

()

Şair, Selçuk Üniversitesi Elektrik ve Anadolu Üniversitesi Kamu Yönetimi mezunu olup evlidir ve iki evladı vardır.
Halen Uşak'da bir kamu kuruluşunda çalışmakta olan şairin şiirlerinin teması ağırlıklı olarak; Hak, adalet, vatan sevgisi üzerinedir. Şair bazı şiirlerinde toplumsal yozlaşmışlıkları hiciv tarzında da ele almaya çalışmaktadır.

"Ancak iman edip dünya ve âhiret için yararlı işler yapanlar, Allah'ı çokça ananlar ve haksızlığa uğratıldıktan sonra kendilerini savunanlar başkadır. Haksızlık edenler, neye nasıl dönüşeceklerini (başlarına nelerin geleceğini) yakında görecekler."
(Şuarâ 227)

Adalet Yıkılmasın

Toplanmışlar bir araya
Dalkavuğu, işgüzarı
Adildirler sözde güya
Bu âlemin mırmırları

Hak edenin yoktur yeri
Heba olsun alın teri
Vur tokadı gitsin geri
Ölen ölsün, kalan kalsın

Şu sendendir, bu bendendir
Bizden olan hak edendir
Hiç sorulmaz hak kimdendir
Kurtlar kurmuş bu sofrayı

Üçkâğda bakın hele
Razı olmam ben bu hale
Mülke temel olan kale
Yıkılmasın hiçbir zaman

Mehmet Akif Güngör

Ağlanma Gayrı

Deli gönöl kime küstün?
Yalan iken cümle dostun
Kendine mi yoksa kastın?
Gel hele ağlanma gayrı

Süremeden hiçbir sefa
Türlü türlü çeksen cefa
Sabır eyleyip her defa
Gel hele ağlanma gayrı

Nefis bize oyun kurmuş
Ne edersin olan olmuş
Rabbim akıl, fikir vermiş
Gel hele ağlanma gayrı

Bilmez misin dünya sürgün
Hak yolunda düşte yorgun
Bayram olsun sana her gün
Gel hele ağlanma gayrı

Zalim nefsin elindeyiz
Çiledeyiz hüzünde
Şınavda, yeryüzünde
Gel hele ağlanma gayrı

Mehmet Akif Güngör

Ağlıyorum

Göz pınarlarımdan akan damlalar
Nice mana barındırır içinde
Bazen tutulur dil, çıkmaz cümleler
Söz alır yaşlar bu duygu selinde

Deli fırtınalar kopar içimde
Yerle yeksan olmuş haklı umutlar
Süzölmek için bekler gözlerimde
Damlalar sanki ruhumu somutlar

Aldırma gönöl der içimden bir ses
Bu hallerin güçsüzlüğünden değil
Aldanma sakın, bu dünya bir heves
Huşu ile sen hep Rabbine eğil

Mehmet Akif Güngör

Allahuekber Dağları

Vatan, bayrak için düştü yollara
Aldırmadı soğuklara, karlara
Son kez baktı doğduğu diyarlara
Yandı gitti ciğerimin bağları
Yaktın beni Allahuekber dağları

Sarıkamış kar altında üşür mü?
Donmuş eller tüfekleri taşır mı?
Adı güzel dağlara bu yaraşır mı?
Yandı gitti ciğerimin bağları
Yaktın beni Allahuekber dağları

Her şey bir yanadır, vatan bir yana
Nice kahramanları verdim ona
Şehit oldu Mehmet'im dona dona
Yandı gitti ciğerimin bağları
Yaktın beni Allahuekber dağları

Anaların gözyaşları dinmedi
Doğacak çocuğunu da görmedi
Yıllar geçti ateşim hiç sönmedi
Yandı gitti ciğerimin bağları
Yaktın beni Allahuekber dağları

Her daim büründün beyaz postuna
Destan oldun düşmanına dostuna
Söz söylenmez gayrı bunun üstüne
Yandı gitti ciğerimin bağları
Yaktın beni Allahuekber dağları

Mehmet Akif Güngör

Anadolu'm

Yoktur dünyada bir eşin
Kar yağar açar güneşin
Dört mevsim de arkadaşın
Benim güzel Anadolu'm

Dağlarında yıldı atlar
Türlü derde şifa otlar
Seni anlatır ırmaklar
Benim güzel Anadolu'm

Halaylarda, zeybeklerde
Mana yüklü kilimlerde
Gurbet elde gönüllerde
Benim güzel Anadolu'm

Yanık olur ozanları
Ruh veriyor ezanları
Hakkın garba giden yolu
Benim güzel Anadolu'm

Nice yalçın dağlar aştım
Ufuklardan sana koştum
Ben yolunda serden geçtim
Benim güzel Anadolu'm

Mehmet Akif Güngör

Anam

Yavrularıydı onun en büyük derdi
Büyüttü bizleri, ak sütünü verdi
Biz onu üzsek de o bizi severdi
Benim anam ne yapardık sen olmasan

Elinde aş, ekmek ocak başındadır
Evlatları gece gündüz düşündedir
Türlü türlü dertler onun peşindedir
Benim anam ne yapardık sen olmasan

Cennettir ayakları altında duran
Elinden eksik olmaz Hazreti Kur'an
Razı olur inşAllah ondan Yaradan
Benim anam ne yapardık sen olmasan

Hakkımız varsa helaldir ondan yana
Sende hakkını helal et bize ana
Duamız senin için hep Yaradan'a
Benim anam ne yapardık sen olmasan

Mehmet Akif Güngör

Araftayım

Zalim nefse kıyama duralım
Gönlümüze iman dolduralım
Bir yanda melek bir yanda şeytan
Şer değil, Hak yoluna varalım

Dediler ki hep, bu dünya fani
Bir de anlasalar bunu yani
Bir yanda beşik, bir yanda mezar
Hani gidenler, nerede hani

Hiç uyanmayacak gibi güya
Tatlı uykuda sanki bir rüya
Bir yanda sevap, bir yanda günah
Geldi geçti artık yalan dünya

Uzun ve ince bir sırattayım
Nice korku dolu araftayım
Bir yanda ateş, bir yanda güller
Bilmiyorum hangi taraftayım...

Mehmet Akif Güngör

Askere Selam

Vatan, bayrak diyenlere
Kara postal giyenlere
Abi, kardeş, yeğenlere
Selam olsun, selam olsun

Sırtı hücum yeleklere
Bükülmeyen bileklere
Mangal gibi yüreklere
Selam olsun, selam olsun

Deryalara dalanlara
Gökyüzüne varanlara
Derdi vatan olanlara
Selam olsun, selam olsun

Nice dağlar aşanlara
Vatan aşkı taşanlara
Şehadete koşanlara
Selam olsun, selam olsun

Mehmet Akif Güngör

Âşıklar Şehri

Bir sevda ateşi geldi başıma
Felek çıkardı onu karşıma
Acımadı şu gencecik yaşıma
Alev alev yandı gönül kor oldu

Sevdam karamı bilmem, bana yetti
Bir bakışla kendine esir etti
Gözleri sanki aşılmaz bir setti
Mahkûm eyledi gönlümü sur oldu

Gecemde ay, gündüzümün güneşi
Hayallerimi süsler onun düşü
Baharıyken oldu gönlümün kışı
Gayrı gönül bembeyaz bir kar oldu

Mecnun gibi sevmiştim sanki onu
Nereye varacak bu aşkın sonu
Bende bıraktığı o acı anı
Yıktı beni dayanması zor odu

Derler ki ne denir doğru söze ne?
Vurulmuşum sanki peri kızına
Yıllar geçti rastlamadım izine
Koca dünya artık bana dar oldu

Sevdam garip kaldı dünya elinde
Şiir oldu ozanların dilinde
Yarım kaldı âşıkların şehrinde
Yalan oldu, hayal oldu, sır oldu.
Belki de gitti ellere yar oldu

Mehmet Akif Güngör

Bayrak

Toprak parlıyordu kan kırmızısı renkten
Sonra bir ay yıldız düştü üstüne gökten
Sanki yeryüzü haykırıyordu kalk diye
Onlar varmıştı peygamber katına çoktan

Göğsüne şerefiyle ay yıldızı taktı
Bir bayrak olarak yükseldi arşa çıktı
Esaret görmesin bu kutlu millet diye
Ebediyen orada dalgalanacaktı

Nice Mehmet'im uğruna canını verdi
Tek kişi kalsak da sanmayın sona erdi
Gökler yetim, yerler öksüz kalmasın diye
Al bayrak olur bu vatanın en son ferdi

Mehmet Akif Güngör

Ben Anadolu Çocuğuyum

Kara örtü bir evde doğdum
Dibek taşında keşkek dövdüm
Köy işlerinde küçük devdim
Ben Anadolu çocuğuyum

Dünyamdır benim küçük köyüm
Tavanda beşik, salıncağım
Sapanla çember oynucağım
Ben Anadolu çocuğuyum

Kara lastik pabucu taktım
Dağda hayvan peşinde koştum
Buzlu pınarlardan su içtim
Ben Anadolu çocuğuyum

Çobanlık ve rençberlik işim
Tarhana çorbasıdır aşım
Uç numara olur tıraşım
Ben Anadolu çocuğuyum

Yer sofrasına çöküp hepten
Beş kardeş yerdik aynı kaptan
Başımız kalkmazdı edepten
Ben Anadolu çocuğuyum

Bir kız sevdim pınar başında
Aktı gözlerimin yaşında
Saftır gönlüm sevda işinde
Ben Anadolu çocuğuyum

Gün gelende askere koşan
Vatan denince başka coşan
Şehit olup toprağa düşen
Ben Anadolu çocuğuyum

Mehmet Akif Güngör

Bırak Kendini

Bırak kendini
Alır götürür duygular seni
Bazen bir sevinç, bazen de bir hüzn
Alır götürür seni uzaklara, daldırır türlü deryalara
Ahları, eyvahları hepsini de al yanına
Yol al, aldırmadan kasırgalara, fırtınalara
Bırak hepsini deryaların o derin karanlıklarına
Yalnız umutlarına, sevinçlerine dokunma

Sonra tüm mutlu benliğine dön lebideryaya
Düşmemek üzere bir daha yeise
Kök sal mutluluklar ülkesine
Unutma ki senin umutların, hayallerin var
Her daim bir fidan gibi yeşil olsun onlar
Bir tek dalını bile kıramasın hırçın rüzgârlar

Sen şana yet, kendini de aş
Varlığınla, gölgenle, heybetinle
Mazlumların sığınağı ol uzat dallarını
Dört bir yana dağıt sevgi meyvelerini
Tutunsunlar umut veren güçlü dallarına
Tutunsunlar mutlu yarınlarına

Bırak kendini, alıp götürsün seni
Yüreğinin karmaşık serüveni
Daha da güçlü olup geri dönmek için git
Döndüğünde tanı güçlü benliğini
Bir hikâyenin ortasında
Mutlu et hem kendini, hem aileni, hem de çevreni.

Mehmet Akif Güngör

Bir Güneş Doğdu Ufuklardan

Bir güneş doğdu Altaylardan
Şavkı üç kıtayı kaplayan
Bir güneş doğdu ufuklardan
Asırlar geçse de batmayan

Karlı zirvelerden yükselen
İslam'la bütünleşip gelen
Küfrün karanlığını delen
Bir güneş doğdu ufuklardan

Nedir bu şer, zulümler niye?
Adalet gelsin her fâniye
Hak dine hamî olsun diye
Bir güneş doğdu ufuklardan

Mazlumlara sıcacık bakan
Zalimleri kor gibi yakan
Gül olup, Türk İslam kokan
Bir güneş doğdu ufuklardan

Mehmet Akif Güngör

Bir Rüyada mıyım?

Bazen durup düşünüyorum
Bir rüyada mıyım diyorum
Her şeye bir maddi değer
Biçilir hale gelen
Mezat dünyasındaki
Benlik hırsına kapılmış
Tezatların mücadelesini
İnsanlığın canlı canlı çürüyüşünü
Çocukların ölüşünü
Ve zalimlerin gülüşünü izliyorum.
Bu bir rüya olsa gerek
Vücuda gelmiş bir damla
Güç yetiremez bunca olana
Alemin şهادeti devam ederken
Nefsine esir düşmüş
Maddenin şekil verdiği
Hiçbir şeyden ibret almayan
Nasırlaşmış yürekleri, habis ruhların
Ete kemiğe bürünmüş halini izliyorum
Ve bir rüyada mıyım diyorum
Akıllı mı deli, deli mi akıllı bilemiyorum
Evet, bu bir rüya olsa gerek.
Lütfen uyandır bizi Allah'ım
Uyanmak istiyorum.

Mehmet Akif Güngör

Bir Uçurtma Olsam

Bir uçurtma olup, yükselsem gökyüzüne
En masum çocukça hislerle...
Ilık rüzgârlara bırakıp kendimi
Bulutları mesken tutsam.
Tüm çirkinlikleri yeryüzünde bırakarak
Mutluluğu göklerde arasam.

Dertlerim kuş bakışı görünse.
Özgürlüğün hayalini kurarken
O incecik ipim kopsa.
Yer çekimine meydan okurcasına
Hep gökyüzünde kalıp
Huzurun sonsuzluğunu bulsam.

Geceleri ayın ışığında
Kasvet dolu havasına inat
Işıl ışıl parlayan yeryüzüne bakarak
Yıldızlarla konuşsam.
Ve bir gün düzelecek inancına
Bir ömrün adanmışlığını anlatsam onlara.

Bir uçurtma olsam gökyüzünde.
Yeryüzüne kuşlarla haber salsam.
Huzuru bulduğumu söyleyerek
Çirkinlik, insanın olduğu yerde desem.
İnanın, her şey düzelecek diye
İyilere göklerden selam söylesem

Mehmet Akif Güngör

Birlik Olalım

Bir vücudun iki kolu
Bırakalım ayrı yolu
Uzatalım zeytin dalı
Birlik olalım ey canlar.

Neden bu ayrılık neden?
Gelin olalım tek beden
Huzur için ebediyen
Birlik olalım ey canlar

Gelsin artık akıl başa
Sevgi yazıp dağa taş
Hor bakmayıp öz gardaşa
Birlik olalım ey canlar.

Ayrı gayrı yalan olsun
Cennet vatan sevgi dolsun
Hicran gitsin, vuslat gelsin
Birlik olalım ey canlar.

Mehmet Akif Güngör

Bizim oban

Koyun meler, kuzu meler
Garip gönlü hüzün dolar
Ne de yanık kaval çalar
Dertli dertli bizim çoban

Bu iştendir ekmek aşı
Karabaştır can yoldaşı
Kâh ovada, kâh dağ başı
Gezer durur bizim çoban

Subaşında dinlenirken
Çay ateşte demlenirken
Şevda başta gamlanırken
Hayal kurar bizim çoban

Üstündedir ak kepenek
Yatak olur nerde gerek
Gün doğarken yürüyerek
Köye döner bizim çoban

Mehmet Akif Güngör

Bizim Eller

Çürüyünce insan özü
Şamar atar dünkü sözü
Köseleye döner yüzü
Zaman ahir, böyle haller
Bir gariptir bizim eller

Gözden akan sahte yaştır
Yürek değil sanki taşır
Vicdan ölmüş, bu ne iştir
Nasırlaşmış tüm gönüller
Bir gariptir bizim eller

Rakkas, köçek meydan bulur
Karşılıklı oyun olur
Menfaatler dile gelir
Er sanırsın fistan yeller
Bir gariptir bizim eller

Mevsim bile kızdı bize
Kışlar döndü gayrı yaza
Kökler kurur ona keza
Meyve vermez nice dallar
Bir gariptir bizim eller

Dost görünür çayıt çıkar
İçimize nifak sokar
Et bozulur, tuzlar kokar
Kurt postunda sır çakallar
Bir gariptir bizim eller

Mehmet Akif Güngör

Bu Diyarlara

Mazlumlar, garipler yüreğimde yara
Hepsinin de bahtı bilmem, neden kara?
Düşmesin diye öksüz yetim hiç dara
Umutlar ekeceğim bu diyarlara

Hüzünlü gönüller de elbet gülecek
Dört bir yanım neşeyle dolacak
Karanlıklar gidip aydınlık gelecek
Işıklar saçacağım bu diyarlara

Çekmesin kimse hiçbir şeyi sineye
Dertler bitsin, yalan olsun her faniye
Şerler yok olup, hayırlar gelsin diye
Dualar edeceğim bu diyarlara

Hiç yılmayıp çalışarak gündüz gece
Her taşına satır satır, hece hece
Vatan ve bayrak uğruna daha nice
Destanlar yazacağım bu diyarlara

Memleket düşmanını alnından vuran
Kutlu davaya yürüyen bir alperen
İlim denince sanırsın yediveren
Canlar bırakacağım bu diyarlara

Mehmet Akif Güngör

Çiftçi

Sabah ezana uyandı, çıktı döşekten
Kalk bey dedi şimdi güneş yükselir gökten
Kazaya kalmasın namazımız hiç yoktan
Önce kadın, sonra adam namaza durdu
Adam kılarken kadın da sofrayı kurdu
Çayın demlenmesine az bir vakit vardı
Adam dedi ki bir ahıra ineyim ben
Hayvanlara bir bakayım çay demlenirken
Keyifleri iyi mi, su içip yemlenirken
Bu gün iyi çalışacak kara öküzler.

Kadın da çocukların odasına girdi
Dedi; haydi uyanın artık öğlen oldu
Herkes sofraya geldiğinde çaylar doldu
Adam dedi ki Allah bin bereket versin
Oğlan benimle beraber aşağı gelsin
Kızımda hemen sofrayı kaldırıversin
Kadın tarlaya azık hazırlayacaktı
Evde birkaç tane patlıcan olacaktı
Bu gün torbaya onları da koyacaktı.

Adam öküzleri alıp geldi ahırdan
Kağnıya yanaştırdı onları ardından
Yardım isteyerek yanındaki oğlundan
Bağladılar hayvanları kağnılarına
Saban, sürgü, üvendire kağnıya kondu
Kara öküzler bir güzelce tımarlandı
Ardından hepsi birlikte kağnıya bindi
Kadın adama tohumu aldın mı? Dedi
Adam iyi ki hatırlattın tohumları
Ne yapardık almadan gitseydik onları
Ak tarlanın da epeyce uzak yolları

Her şey tamamlanmıştı kağnı yola çıktı.
Adam kağnıda giderken bir türkü yaktı
Çocuklar da gülerek birbirine baktı
Gıcır gıcır kağnı sesleriyle giderken
Selam verdiler çobana koyun güderken
Çoban dedi; nereye böyle Ali dayı
Ak yere giderim ekmek için buğdayı
Günü de geldi toprağın da tava iyi
Haydi, eyvallah kolay gelsin çoban Hasan
Sonra durdurdu kağnıyı, çıkardı yoldan
Şu doldur dedi oğluna buzlu pınardan
İçeriz tarlada o serin sularından

Nihayet varabilmişlerdi ak tarlaya
Adam dedi hemen başlamam lazım benim
Tohumdan bir kova doldur da getir hanım
Hele dur bey, tutuldu kağnıda her yanım
Ben getiririm baba dedi küçük çocuk
Kızım sen getirsen oğlan daha ufacık

Tamam, baba dedi götürdü az birazcık
Adam sıra kara öküzlerde diyerek
Sabanı da boyunduruğa ekleyerek
Bismillah dedi yavaş yavaş yürüyerek

Topladı çocuklar tarlanın taşlarını
Kadın da tutam tutam yoldu otlarını
Acıkmıştır dedi bunların karınları
Toplayıverdi çevredeki odunları
Sonra söğüt gölgesinde ateşi yaktı
Kararmış güğümü de ateşe bıraktı
Patlıcanlarda yanında közlenecekti
Kadın sofraya hazır haydi buyurun dedi
Çocuklar koşarak hemen sofraya geldi
Adam da öküzlere torbayla yem verdi
Daha sonra sırtını dayadı söğüde
Kulak verin dedi çocuklar bu öğüde

Rençberlik zor iştir gün gelir bıcarsınız
Kurtulursunuz bu işlerden okursanız
Öğrenmek kötü bir şey değil ne iş olsa
Ola ki sizler gün gelir işsiz kalırsa
Fenamı olur bu iş karnınızda dursa
Ardından bir çay doldur dedi kızım varsa
Şon yudumu da çektikten sonra çayından
Öküzleri suladı derenin suyundan

Sıra sürgü çekmeye gelmişti tarlaya
Sürgüye koyular bir parça küçük kaya
Oğlan çok severdi oturdu tam ortaya
Sürgünün üstünde ne güzeldi gezmesi
Bir de olmasaydı anasının kızması
Adam gün iniyor dedi toplanın artık
Biz oğlumla sürgü çekmeyi de bitirdik
Tamam dedi kadın; arabayı yükledik
Birkaç parça da ev için odun topladık
İyi yapmışsın dedi adam kış geliyor
Hem arabamızda boş gitmemiş oluyor

Adam bir ara durdu havaya bakarak
Nasırlı ellerini göklere açarak
Rabbim gerisi senden dedi yalvararak
Bismillah deyip bindiler kağnılarına
Bir umut bırakmışlardı arkalarına
Düştüler gün batarken köyün yollarına

Mehmet Akif Güngör

Çocuk Kalsaydım

Keşke hep çocuk olarak kalsaydım
Anacığımın sıcacık koynunda
Masallarla uykulara dalsaydım
İyiler kazanırdı hep sonunda
Keşke hep çocuk olarak kalsaydım

Her şey gönlümce olacak sansaydım
O tozpembe dünyamda yaşasaydım
Mutlu olsaydım küçücük bir şeyle
Hiç ağlamayıp gülseydim neşeyle
Keşke hep çocuk olarak kalsaydım

Bütün insanları iyi bilseydim
Günahı olmayan bir kul olsaydım
Silahı sadece oyuncak sanıp
Savaşları da birer oyun bilip
Keşke hep çocuk olarak kalsaydım

Mehmet Akif Güngör

Çözemedim

Ben dünyanın dillerini
Ömür geçti çözemedim
Gördüm yalan hallerini
Doğru diye yazamadım

Bulanık bir kuyu gibi
Görünmüyor sonu dibi
Deli etti bu garibi
Ben dünyayı çözemedim

Kul hakkını bile bile
Gidilmiyor helal yola
Şaştım kaldım böyle hale
Ben dünyayı çözemedim

Esir almış ruhu benlik
Sözde kalmış Müslümanlık
Sorsan güllük gülistanlık
Ben dünyayı çözemedim

Baktım nice izahata
Bende midir bilmem hata
Sırrı kaldı ahirete
Ben dünyayı çözemedim

Mehmet Akif Güngör

Dağlar

Neler saklı, bilsen neler
Hele sen bir sor dağlara
Hakikatler, efsaneler
Ta ezelden sır dağlara

Kaf Dağında Anka Kuşu
Altaylarda turan düşü
Nur dağında Hak Güneşi
Bir vakitler yar dağlara

Davasız baş kime gerek
Yalın kılıç nice yürek
At üstünde kükreyerek
Yol ver bana, der dağlara

Kafkasların olsa dili
Anlatsa bir Şeyh Şamili
Mazlum, Osman Batur ili
Kan ağlıyor hür dağlara

Sarıkamış eser yeller
Geçilmiyor karlı beller
Ödenir mi bu veballer?
Türlü ahlar var dağlara

Başı duman, bitmez akı
Kar ve boran ona ne ki
Taşımadı asıl yükü
Emanetler zor dağlara

Mehmet Akif Güngör

Dalıyorum Enginlere

Dalıp gidiyorum uzaklara
Dağlara, tepelere, kırlara
Kâh gökyüzüne, kâh denizlere
Dalıyorum hür maviliklere...

Küçük bir serçe gibi çaresiz
Benliğimi bırakıp kimsesiz
Dalıp gidiyorum sessiz sesiz
Gidiyorum kendimden habersiz

Bazen de tutunup umutlara
Aldırmadan türlü zorluklara
Meydan okuyup fırtınalara
Varıyorum mutlu ufuklara

Grup vakti anlatır bir şeyler
Yakamozlar sanki şarkı söyler
Dertlendiğimde sabırla dinler
Sırdaşımdır derin enginlikler

Mehmet Akif Güngör

Dalkavukname

Ortalıkta gezer durur
Kendini bir adam sanır
Çaribin yanından geçmez
Üst kesimi iyi tanır

Bir orada, bir burada
Bilmem onuru nerede
Eşşek derisi surat var
Hep en kaymaklı sürüde

Merhem olmaz bir yaraya
Nerde bal, biner oraya
Baktı gördü yalpalıyor
İner düşmeden dereye

Edep, hayâ nedir bilmez
Zaten pek de ilgilenmez
Gel pisliğe şah ol desen
Makam için geri durmaz

Şanırsın doğuştan şanslı
Öyle değil işin aslı
Herkesi almış kafaya
Dokuz yerden referanslı

Tutturmuştur bir yol, gider
Yanlış diyene kin güder
Hak günah yazmasın, haşa
Haramı da kible eder

Ona hak, adalet ne ki
Menfaattir zihnindeki
Ayıp olmazsa hayvana
Ben derim ki itin teki.

Mehmet Akif Güngör

Dedeme 1

Dede, gayrı eskiden de şer dünya
Şimdiki düzen ye kürküm ye dede
Doğru sürçer de yıkılmaz derdin ya
Sürçecek doğru kalmadı be dede

Dürüstler hep dürüstlükten elendi
Kul hakkı yiyene muteber dendi
Yüzüne tükürmek vacip insanlar
El üstü tutulup güle belendi

Tavşanlar kovalar oldu tazıyı
Karabaşlar kurtla yiyor kuzuyu
İnsanı gören hayvanat şaşırdı
Ot yiyen aslanlar bastı yazıyı

Cümle kabakları karpuz yaptılar
Doğayı tabiatı mahvettiler
Çiçekler küsüp arı da kızınca
Bal diye şeker şurubu sattılar

Bak şimdi dinle derdin, iyi dinle
Yol gösterirdin hep öğütlerinle
Sen gidip vuslata ersen de dede
Daha çok dertleşeceğiz seninle

Mehmet Akif Güngör

Dedeme 10

Diyorlar ki o seni duyamaz
Yazacağım yine, bu onuncu
Zulüm bitmez, zalimler uyumaz
Keşke dede, olsaydı sonuncu

Düşmanlar ne uslanır, ne paslanır
Sırtını da şer güçlere yaslanır
Mazlumların kanlarıyla beslenir
Bizdeyse söz bitti, sukut bitmiyor

Yemek, içmek herkese bir hakta
Kul hakları dolu kap kacakta
Hanelerde, mutfakta, ocakta
Helal aşın dumanı tütüyor

Hor görülmez hırsızı, azanı
Dünya olmuş bir çıkar kazanı
Düzeltemez kimse bu düzeni
Delik çöktür, yamalar tutmuyor

Kodamansa zalimin arkası
Yüreksizin geliyor korkusu
Dilde bana dokunma türküsü
Niceleri buğz bile etmiyor

Mehmet Akif Güngör

Dedeme 2

Dede, ben anlatayım da sen dinle
Zahirde duyan yok, sana yazarım
Bilirsin işim olmaz şerle, kinle
Lakin düzen bozuk, ona yazarım

Doğru yolla aşılmaz hiçbir eşik
Ekseriyet hak yemeye alışık
Kimi kepçeyle kimi kaşık kaşık
Herkesin elinde var bir bulaşık

İtibar görüyorsun düzenbazsan
Yakışık almaz oturup sussan
Fayda etmiyor ağlasan, kızsan
Düzelmez şiir değil destan yazsan

Tutulmaz sözler, kıvırtıyor erler
Paçalardan akıyor pislik, kirler
Bilmem neye döndü ortalık yerler
Değişti hepten toplumsal değerler

Toprak oldu Yaradan'a yarıları
Göçtü ahlâk kalesinin surları
Sorma dede sen, bu diyarları
Çoğunun çatladı ar damarları

Mehmet Akif Güngör

Dedeme 3

Yine sana yazıyorum sana
Mertek yamuldu, tutmuyor damı
Ah çeker ağlarım yana yana
Ne kederi biter ne de gamı

Kalmadı kimsede ahde vefa
Akrabalık, dostluk kalktı rafa
Ortalıkta bir sürü boş kafa
Adamım diye geziyor dede

Yalandır nice sevda yemini
Uç günde yırtar yârin resmini
Çoğu, kalbe değil de ismini
Kola, bacağa kazıyor dede

Kaçtıkça kaçıyor ipin ucu
Kimi şucu olmuş, kimi bucu
Makam, mevki, menfaat amacı
Bu haller beni üzüyor dede

Dürüstlük küme düşüyor küme
Bozuldu mizan ile mahkeme
İnanması güç bilirim ama
Kuşlar filleri eziyor dede

Her yer alavere, dalavere
Nereye gitsek hep aynı kare
Yamuk döner oldu koca küre
İnsan hayattan beziyor dede

Mehmet Akif Güngör

Dedeme 4

Düşündüm taşındım, kafa yordum
Hele bir dinle doğru mu dede?
Tertemiz bir toplum benim derdim
Bu gidiş yakar bağrımı dede

İnsanoğlu azdıkça azar da
Utanmazlıkta tarih yazar da
Alışverişte, çarşıda, pazarda
Uçkâğıt bitmezse olmaz dede

Hakir görölüp has adamları
Muteber olur da yamyamları
Doğruluk, dürüstlük kavramları
Beş para etmezse olmaz dede

Sonu gelmiyor bir türlü sonu
Göz açtırmaz dumanı, bungunu
Bizi tüketen tamah yangını
Küllenip sönmezse olmaz dede

Hak mercisi hak nedir bilmeli
Torpil diyen enseye vurmali
Adalet ağacının her dalı
Yeşerip coşmazsa olmaz dede

Kendinden başlamalı her kişi
Edep, ahlâktır bu işin başı
Bütün toplumların yapı taşı
İnsan düzelmezse olmaz dede

Mehmet Akif Güngör

Dedeme 5

Azdı küffar, azdı yine
Vurmak gerek tam kalbine
Türkistan'a, Filistin'e
Acı var zulüm var dede

Şehit olurken niceler
Dilinde tekbir heceler
Gündüzdür sanki geceler
Yağan bombalar var dede

Timsah gibi ağlar, sızlar
İnsanlık sanki film izler
Zulüm yağdırır dinsizler
Ölen bebekler var dede

İnsan hakları var sözde
Değişen yok yine özde
Arpacıkta, gezde, gözde
Hep Müslüman, Türk var dede

Nerde Fatih, Selahattin
İstanbul'un Fethi, Hittin
Yeter denmez, kâfir yettin!
Gayrı miskinlik var dede

Mehmet Akif Güngör

Dedeme 6

Mazluma, garibe, tepeden bakıp
Üst kesime durmadan selam çakıp
Çıkarına göre bir maske takıp
Gezer dünyada dalkavuklar dede

Dayısı, amcası kapılar açar
Nice dürüstlerin önüne geçer
Kul hakkını bilmez, haram yer içer
Şişer dünyada dalkavuklar dede

Makam, mevki bulup kendine özel
Kurutup milleti, ederler gazel
Hayat bize değil, onlara güzel
Yaşar dünyada dalkavuklar dede

Yüzüne tükürsen bereket sanır
Hiçbir şey olmamış gibi davranır
Şanma ki susar, utanır, arlanır
Öter dünyada dalkavuklar dede

Düzelmez böyle tipler, inan bana
İstersen önlerine kemik at, sına
Hakkın, adaletin tam kafasına
Sıkar dünyada dalkavuklar dede

Binmiş giderler benlik denen ata
Heybelerine günah kata kata
Menfaat uğruna velhasıl puta
Tapar dünyada dalkavuklar dede

Mehmet Akif Güngör

Dedeme 7

Ah neyleyim, nereye gideyim
Sanki dünya tersine dönüyor
Dede, nasıl susup sabredeyim
Ulvi değerler bir bir sönüyor

Karıştı hepten sapla samanı
Fitne çakmağı yaktı harmanı
Kin ateşinin zulüm dumanı
Koca dünyayı bürüdü dede

Filler karıncayla harp içinde
Ne törede var yeri, ne dinde
Menzile birkaç kala şu günde
Zalimlik aldı yürüdü dede

Hakkı hukuku atıp ardına
İnsanlar düştü mal, mülk derdine
Döndük olduk tamahkâr yurduna
Zaman arsızla yaradı dede

Üç günde dokuz makam atlayan
Kırk yıllık adamları katlayan
Menfaat çayırında otlayan
Türlü davarlar türedi dede

Şeref, namus duvara asılı
Nice insan haramdan besili
Ahvalimiz böyledir hâsılı
Helal deryası kurudu dede

Mehmet Akif Güngör

Dedeme 8

Dede, ahir zamanda geldik ne hale
Rabbim muhtaç etmesin evlada bile
Tek çatı altında yaşarken sülale
Ana, baba sığmıyor koca evlere

Dilbazlık, yapmacıklık yersen hiç bitmez
Lafta herkes bonkör, içimiz var yemez
Eş, dost, akraba iyi olsun istenmez
Kibir ve haset bizi bitirdi dede

Yapılan iyilikler eksik bulunur
Bundan dolayı kötü bile olunur
Ne hak rızası, ne de töre bilinir
Kalmadı Anadolu irfanı dede

İnsanlık, hatır, gönül şurada dursun
Bana kötüyse sana da kötü olsun
Selam verme, isterse gebersin, ölsün
Ne ara bu hale geldik bizler dede

Kardeş kardeşini dedi kodu eder
Elinden gelse kuyusunu da kazar
İşte insanlar böyle beyinsiz gezer
Hayır konuşulmaz, susmak da yok dede

Ömür geçti gitti, akıl başa gelmez
Küsülür; düğün, cenazeye gidilmez
Olur, olur da; bu kadar kin güdülmez
Sözde Müslümanız gayrı bizler dede

Mehmet Akif Güngör

Dedeme 9

Dede, ne haldeyiz gelin de görün
Açılsa da girsek dibine yerin
Melek oldu; Sıla, Narin ve Şirin
Kadına, çocuğa yeter gücümüz

Nice şer güç yine bize saldırır
Postalına bebek kanı doldurur
Çoluk çocuk, yaşlı demez öldürür
Tarifsizdir içte, dışta acımız

Ahlaksızlık dört bir yana yayıldı
Helal deyip haram ile doyuldu
Hayvani yön işe yaman koyuldu
Menfaattir gayrı başta tacımız

Adamlık, dürüstlük gitti ölüp de
Dalkavuk oluruz, türlü kalıpta
Hakkımızdır deyip, torpil bulup da
Hayra değil, şerre varır nicemiz

Ahval böyle, bizse benlik güderiz
Sorsan, kendimizi Hakka adarız
Zalimlere susup murdar gezeriz
Varken alınacak onca öcümüz

Mehmet Akif Güngör

Deli Başıım

Mazlumların yanı yerim
Dik dururum, düz giderim
Hak bilmeyen kör güruha
Mermi gibi laf ederim

Zalimlere ahım vardır
Yaradanım bana vardır
Kalemim bir zülfikârdır
Gayrı susmak bana ardır

Olmak gerek Nesl-i Asım
Duysun beni her bir kesim
Zulme karşı susmaz sesim
Çekilmeden son nefesim

İçim neyse odur dışım
Temiz toplum benim düşüm
Hak olanı söylemişim
Varsın kopsun delibaşıım.

Mehmet Akif Güngör

Deli Kurt

Aşâlet vardı onun soyunda
Öksüz yetim kaldı bu oyunda
Han olmak bile varken payında
Büyüdü gitti bir dağ köyünde

Âşık oldu bir peri kızına
Işıklar saçan yeşil gözüne
Dağları aşardı bir sözüne
Dokunmak için güzel yüzüne

Yiğitlik vardı onun serinde
Sevdalar yaşardı en derinde
Kapanmaz acılar yüreğinde
Yalnızlık yazılmış kaderinde

Şehit düştü Çakır, Evren ile
Bakın şu kötü kadere hele
Canları da kapılınca sele
Duramaz gayrı gider yâd ele

Deli kurt derler benim namıma
Selam olsun Murat Han'ıma
Dolasınlar kırışi boynuma
Doymuşum gayrı ben bu canıma

Mehmet Akif Güngör

Deliler

Zor zamanda ortaya çıkar
Beline pusatını takar
Özgürlük ateşini yakar
Şanlı ordumun delileri
Kür Şâd atanın çerileri

Her daim vardır, ölmez onlar
Onlar ki nebi sözü dinler
Surlardaydılar bir zamanlar
Şanlı ordumun delileri
Sultan Mehmet'in askerleri

Bu sevda yoktur hiçbir kulda
Bir hayat sürdüler bu yolda
Güven verdiler her yüzyılda
Şanlı ordumun delileri
Kutlu davanın neferleri

Kalbindeki imandan perde
Onları düşürmedi derde
Hak dava da en çetin yerde
Şanlı ordumun delileri
Bordo bereli Mehmetleri

Mehmet Akif Güngör

Deprem

Yedi düvel de burada anne
Savaş mı çıktı? Her yer virane
Düşman değildir bunlar belli ki
Hepsi de yardım için pervane

İnsanlar neden bu kadar iyi?
Esirgemeyip şefkat, sevgiyi
Sarıp sarmalar herkes dertliyi
Fakat ortalık harabe anne

Kara bulutla doldu üstümüz
Buz tuttu sanki sıcak yuvamız
Harabe oldu mutlu evimiz
Korktum, üşüdüm; sar beni anne

Hiç kimsede yok bizden çevrede
Bir el dokundu o hengâmede
Siz de kimsiniz annem nerede?
Uçup da gitme, dur bekle anne!

Mehmet Akif Güngör

Dinlen Ey Ruhum

Bırak dünyanın keşmekeşini
Umursama gelmişini, geçmişini
Tüm çirkinlikleri koy bir kenara
İyi, güzeli dinle ey ruhum.

Vur kendini kırlara, dağlara
Yeşilin ve mavinin huzurunda
Yaslanıp ardıcılara, yalçın kayalara
Dinle kendini ey ruhum.

Ilık ılık eserken gökyüzünün nefesi
Türlü bitki kokusu eşliğinde
Kuşların ve Cırcır Böceğinin sesi
Bu senfoni sana, dinle ey ruhum
Dinlen ey ruhum.

Mehmet Akif Güngör

Diriliş

Börteçine önlerinde
Kızılelma dillerinde
Türk budunu durmaz yürür
Ergenekon yollarında

Bir ateş ki volkan çağlar
Eriyordu demir dağlar
Irak iken yakın olur
Vey Nehrinden Tuna Boylar

Bir çeriye dokuz yağı
Hücum dedi Türk Başbuğı
Bu destanı anlatamaz
Dile gelse Altay Dağı

Sığmaz oldu kılıç kına
Düğün gelir uğraş ona
İslâm ile mayalandı
Gayrı gaza niyetine

Akın akın Oğuz Boyu
Han belledi Osman Beyi
Üç kıtanın göbeğinde
Kuruldu bir cihan toyu

Mehmet Akif Güngör

Dost

Niçin kulak vermiyorsun çağırma
Kor oldu yüreğim, neredesin dost
Yine derman olup yanan bağırma
Virane ruhumu şen edesin dost

Vuslatlar nice dertleri bitirir
Hüznü yok eder, sevinci getirir
Bir kelamın beni alır götürür
Dönüp bir tatlı seda olasın dost

Varlığınla gelirdi cana canlar
Seninle durulurdum bir zamanlar
Yokluğunda şimdi beni kim anlar
Kalbe şifa, kedere vedaydın dost

Yorulup tükendim hayat yolunda
Kurumuş bir güle döndüm dalında
Senden sonra şu imtihan yerinde
Yandı gönül, bir Şems arar oldu dost

Mehmet Akif Güngör

Dost Ararım

Mazlumların hakkını bana verecek değil
Hakkı, hakikati savunacak dost ararım
Bir kaşık yala asla etmedim, etmem meyl
Ne bir koltuk, ne de oturacak post ararım

Dostluklar menfaat üzerine şekillenir
En temiz duygular benlik hırsıyla kirlenir
Sanmayın beni makam, mevki dilenir
Ne hizmetkâr ne de buyuracak ast ararım

Davam adalettir, bir adı da hak davası
Yere batsın payenin, rütbenin bedavası
Olmasın bana bir ömür boyu yüz karası
Ne bir kaftan ne de fiyakalı üst ararım

Etrafıma bir baktım, hem ağlayıp hem gülerek
Nice dost görüneni sildim, öğrenerek
Anladım ki bana hakikatli dost gerek
Ne şirinlik ne de yapılacak jest ararım
Bilmem kaldı mı ki? Adam gibi dost ararım.

Mehmet Akif Güngör

Döngel Hakkın Yoluna

Bir zerre imanın versin güç
Nefsin oyununa kanma hiç
İki cihanda da ol Behiç
Dön gel gayrı Hakkın yoluna

Kendince vardı birçok neden
İnan hepsi havadan sudan
Ömür geçti vuslat olmadan
Dön gel gayrı Hakkın yoluna

Günahların tutmasın seni
Rabbim sever tövbe edeni
Terk eylemeden ruh bedeni
Dön gel gayrı Hakkın yoluna

İçindeki hasreti dindir
Hatalar insanlar içindir
Hiç bekleme sen, gün bu gündür
Dön gel gayrı Hakkın yoluna

Heyhât! Dünya için dövünme
Sureti Haktan da görünme
Sen gel seni şâd et, erinme
Dön gel gayrı Hakkın yoluna

Mehmet Akif Güngör

Eski Resimler

Alıp götürür beni uzaklara
Tozlu albümdeki eski resimler
Bakarken mazideki sayfalara
Ruhumu kuşatır eski resimler

Dalar giderim o geçen yıllara
Kimisiyle nice mutlu günlere,
Kimisiyle tarifsiz hüznünlere
Benliğimi yoklar eski resimler

Ne de güzelmiş, saçlarım simsiyah
Ak düşmüş şimdilerde vah ki ne vah!
Gençlik gitmiş, ömür bitiyor eyvah
Aynalara küstürür eski resimler

En mutlu günlerde eş dost toplanmış
Herkes ne kadar da eğlenip gülmüş
Nice sevdiğim resimlerde kalmış
Gülerken ağlatır eski resimler

Mehmet Akif Güngör

Gazaya Doğru

Gel yiğidim zalimlere çatalım
Saf turalım mazlumların yanında
Gel yiğidim, gel yüreği çatalım
Hak yoludur, şehadet var sonunda

Yürüyelim ardımıza bakmadan
Dönmeyelim namertleri yakmadan
Gün bu gündür, gayrı durma yetelim
Haykıralım hakikati korkmadan

Dört bir taraf acı, sızı, gam, keder
Söz bitince insan sukut mu eder
Ecdat gibi ensesinde bitelim
Bir olursak cümle zalim kaybeder

Yıllar yılı bitmez acımız mı yok
Destur veren bir baş tacımız mı yok
Şer bağrında ateş olup tütelim
Elimiz mi tutmaz, gücümüz mü yok

Düşer oldu keferenin eline
Dön de bir bak Türk İslam'ın haline
Gel gafleti bir kenara itelim
Can olalım gardaşların iline

Mehmet Akif Güngör

Gerçek Adam

Bir gerçek adam geldi geçti bu dünyadan
Acizlik, karamsarlık yoktu kitabında
Ders almıştı sanki Hazreti Mevlana' dan
Tüm güzellikler vardı onun fitratında

Hayat yolunda yol gösteren bir ışıktı
Okumayı sever, kitaplara âşıktı
Kimseleri kırmaz, herkesle barıştı
Bir gerçek adam geldi geçti bu dünyadan

Yoksula, gariplere yardım etmeliydi
Özü maneviyattı, maddiyatta neydi
Ders almak isteyenlere bir hazineydi
Bir gerçek adam geldi geçti bu dünyadan

Dert eyledim vardım yanına, o hep güldü
Oda dert midir dedi, çaresini buldu
Amansız bir hastalık onu bizden aldı
Bir gerçek adam geldi geçti bu dünyadan

Mehmet Akif Güngör

Gidesim Gelir

Kaldırıp başı şöyle bir bakın
Zulüm durmadan ederken akın
Kindarlık yanlış demeyin sakın
Zalimlere kin güdesim gelir

Uykuda insan, ne etsen aymaz
Kör bir kuyuda, kimseyi duymaz
Çıkmam der durur, gaflete doymaz
Üstüne taşlar atasım gelir

Şahlanır durur, bozar zemini
Şeytana kandı, yutar yemini
Önüne varıp çekip gemini
Benlik atını yedesim gelir

Nafile bekler gönül, boşuna
Hakkı bilmeyen düşer peşine
Erenler ile aşk ateşine
Girip de nefsi yakasım gelir

Fani dünyanın hüznü bu demi
Bal eyleyerek kederi gamı
Dervişan gibi vuslat hırkamı
Asıp sırtıma gidesim gelir

Mehmet Akif Güngör

Gidişat

Bakarım bu güne, bir de düne
Edep, hayâ gider günden güne
Şusup rezilliğin her haline
İnsanlık gider son menziline

Deve olmuş karıncanın dengi
Yürekler katran bağlamış sanki
Zalimle değil, mazlumla cengi
Bilinmiyor dost kim, düşman hangi

Altınlar pul olmuş, pullar altın
Hesabı yoktur yenen her haltın
Dinlenmez ne nasihat, ne telkin
Yalanım varsa hele düzeltin

Nedir bu haller bilmem ne niyet
Kızı erkeği gel de ayırt et
Yedi sülale toplansa şayet
Adam edemez, hayret ki hayret

Örf, adet, ananeyi bitirdik
Din, ahlâk musallaya yatırdık
Ar, namus sokaklara düşürdük
Gayrı biz yolu şaşırdıkça şaşırdık

Merhamet ölmüş, vicdanlarsa boş
Zaman haklıya zor, arsıza hoş
Işıklar sönmüş, ortalık bir loş
Kullar dünya denen handa sarhoş

Mehmet Akif Güngör

Gök Girsin Kızıl Çıksın

Yağız atlar şahlansın
Gökbörüler oynansın
Vur kopuzun teline
Sevda arşa dayansın

Gök pusatlar bilensin
Ak toynaklar dinlensin
Uğraş vakti yakındır
Türk obası şenlensin

Bozkırlarda at koşsun
Nice yalçın dağ aşsın
Gayrı hedef bellidir
Yol turana ulaşsın

Kızılelma dert olsun
Cümle cihan yurt olsun
Ben dönersem ant olsun
Gök girsin kızıl çıksın!
Gök girsin kızıl çıksın!

Mehmet Akif Güngör

Gönül Sultanım

Aşkınla yaktın beni nar oldun
Gönlüme girdin, bana yar oldun
Sende mi yandın, ahu zar oldun
Gönül sultanım canı cananım

Bekârlık, yalnızlık zordur dedim
Nikâhta keramet vardır dedim
Helal süt emmiş bir yardır dedim
Gönül sultanım canı cananım

Ocağıma yoldaş oldun benim
Dertlerime sırdaş oldun benim
Gardaşıma gardaş oldun benim
Gönül sultanım canı cananım

Çocuklarımın anasisin sen
Şevdaların en karasisin sen
Bu garibin kalp yarasısın sen
Gönül sultanım canı cananım

Mehmet Akif Güngör

Gördüm Ben

Vatan, millet diyerek nara atan
Çıkarını davasına yeğ tutan
Zalimle bir olup mazluma çatan
Nice kurt kılığında it gördüm ben

Ortalığı karıştırıp toz duman
Hak söyleyip haksızlığa göz yuman
İçi kâfir olup dışı Müslüman
Nice melek yüzlü şeytan gördüm ben

Makam, mevki için türlü oynayan
Dalkavukluk dedin mi çağlar aşan
Uç kuruş uğruna kula kullaşan
Nice, menfaat düşkünü gördüm ben

Zulme susup haksızlığı görmeyen
Bana dokunma da bin yaşa diyen
Düzeltmeyi bırak, buğz da etmeyen
Nice nefes alan ölü gördüm ben.

Mehmet Akif Güngör

Götür Beni Hüma Kuşum

Zalimler galebe çalar
Çakallar kurdu parçalar
İstemem köşkler, sırçalar
Hüma kuşum götür beni
Kaf dağından aşır beni

Zaman ahir, her şey mübah
Dört bir yanım şer ve günah
Doğru demez hiçbir cenah
Hüma kuşum götür beni
Kaf dağından aşır beni

Bitti lakin ve fakatım
Gücüm yetmez, yok takatım
Nedir benim budum, etim
Hüma kuşum götür beni
Kaf dağından aşır beni

Dedi kodu, suizanı
Adavet sarmış her yanı
Bozuk buranın düzeni
Hüma kuşum götür beni
Kaf dağından aşır beni

Bilmem nedir, ne nedeni
Ayak çekmez bu bedeni
Kınar durur seyreden
Hüma kuşum götür beni
Kaf dağından aşır beni

Hak bilmezlik dizi dizi
Kalmadı hiç tadı tuzu
Mehmet Akif'in son sözü
Hüma kuşum götür beni
Kaf dağından aşır beni

Mehmet Akif Güngör

Hadî Oradan!

Kendi hâlîme yanarım zannetme beni.
Ben sana yanarım, hırsın sarmış bedeni.
Ğüya akıl verir; ölüm var dersin, ölüm.
Ölüm var da, sen neden böylesin be gülüm?

Yırtıcı gibi koşup oraya buraya.
Daldın her yere, menfaat araya araya.
Sanırsın kazık çakacaksın dünyaya.
Bir de akıl veriyorsun, hadî oradan!

Kendini bulunmaz Hint Kumaşı sanıyor,
Gaflet kazanında benlik zehrin kaynıyor.
Kodaman görünce oran buran oynuyor.
Adamım diye gezersin, hadî oradan!

Bir makam ararsın, göz önünde gezerek
Garip şöyle dursun, yoldaş burjuva gerek.
El pençe durup da gülersin gevrek gevrek.
Fırıldakların hasısın, hadî oradan!

Hak yolunda yürünen yol hep çilelidir.
Bu yolda çekilen çile en güzelidir.
Düzlük arayanlar sencileyin delidir.
Birde akıllıyım dersin, hadî oradan!

Açılır kapılar, girersin bir aradan.
Sınıyor seni bilmiyor musun Yaradan.
Sevinir, atlarsın helal, haram sormadan.
Eğriyi doğru sanırsın, hadî oradan!

Rıza-yı İlâhîdir, bizim işimiz de.
Adalettir; ayımızda, güneşimizde.
Çelme takar senin gibiler peşimizde.
İşin gücün hile senin, hadî oradan!

Dahası var da, edep müsaade etmez.
İnan söylenenler sana az bile, yetmez.
Zaten sana ne söylesem de hiç fark etmez.
Utanmayı da bilmezsin, hadî oradan!

Gün gelende can defterini dürdüğünde.
Azrail usulca yanına geldiğinde.
Lafı eğip bükmeyeyim, yani öldüğünde.
Yandım Allah yandım dersin! Hadî oradan!

Mehmet Akif Güngör

Hak Yolunda

Gayrı çeksen derim eli eteği
Öteleri düşünüp giryan olup
Zehirdir buranın balı peteği
Bir geldik bir gideriz, üryan olup

Böyle gelmiş böyle gider bu düzen
Baharı varsa elbet vardır hazan
Hak yolunda etme sakın suizan
Doğru git, erenlere yaran olup

Uzak dur şu dünyanın gafletinden
Aldatır burası seni her yönden
Razı olsun mahşerde herkes senden
Yürü kutlu menzile, şadan olup

Seyreyle âlemi her taraf ibret
Ne muazzam yaratmış sonsuz kudret
Düşünde vuslata etmeden hicret
Var git Hak dergâhına, hayran olup

Mehmet Akif Güngör

İlk Göz Ağrım

Sıcak bir Temmuz günü gelmiştin
Bizlere dünyaları vermiştin
Evimizin neşesi olmuştun
Kara yağız oğlum, ilk göz ağrım

Kolum kanadım, dalım budağım
Nesillerce akacak ırmağım
Senle başladı babalık çağım
Kara yağız oğlum, ilk göz ağrım

Babasıdır onun her bir hali
Köpürür durulur, sel misali
Olsun bir hak hakikat timsali
Kara yağız oğlum, ilk göz ağrım

Mehmet Akif Güngör

Kahraman Dedelerim

Kor ateşler düşmüş gayrı bizim ellere
Kınalı kuzular revan olur yollara
Nice on beşliler destan oldu dillere
Al bayrağım göklerde dalgalansın diye

Bir kuru ekmeğin bir tas sudur katığı
Gökyüzü yorganı, mevzilerse yatağı
Ay yıldız uğruna can vermektir isteği
Kız kızan bayrağımla gölgelensin diye

Kalpler vatan sevdasıyla imanla dolu
Rabbim gösteriyor gülleye doğru yolu
Bir tarih kaldırdı Koca Seyit'in kolu
Ardım sıra yiğitler yüreklensin diye

Dillerden düşmüyor Allah Allah nidası
Kan ağlıyor Gelibolu Yarımadası
Kızıl renge boyandı Marmara Deryası
Davamız yüreklerde şekillensin diye

Arıburnu, Conkbayırı, Anafartalar
Şehit olmuş, gazi olmuş koca ordular
Yardan, serden geçip bir ummana daldılar
Ne ocaklar sönmüş, vatan sağ olsun diye

Mehmet Akif Güngör

Karanlıktan Aydınliğa

Ruhumun en karanlık ve en derin köşesinde
Manasız sahte ve çirkin her ne varsa akıp gitsin
Derinlerde, özlerde; sevgi, mutluluk ve umut olsun hep
Ey! Bedenime yön veren, ruhumu esir almaya çalışan nefis
Uzak dur benden, uzak dur bendeki uyuyan senden

Karanlıkların aydınlıklara gücü yetmez hiçbir zaman
Bir kıvılcım karanlığın kasvetini dağıtıverir bazen
Nur sırrında parlayıp hükmeder ruhumun karanlığına
Ey! Karanlık uzak dur benden, uzak dur bizlerden
Bütün çirkinliklerini de alıp kasvetinle git!

O kuytu karanlığa hapsedilen türlü türlü umutlar
Karanlık zindan da mahkûm olan nice mutluluklar
Nurlanıp dağıldı kasvet, çıkın artık ortaya
Ey! Bana benden yakın olan, beni yaradan
Işıl ışıl olsun, mutluluk olsun, nur olsun hep yolumuz.

Mehmet Akif Güngör

Kaybedenler Kazanır

Ben sana gelirim, eller kime gider?
Bilmezler mi ki, her işin sonu sende biter
Bilmezler mi ki, şu yalan dünyada,
Kaybedenler kazanır, kazananlar kaybeder...

Rabbim senden gelir yine sana varırım
Şu dünyaya aldananlara bakar dururum
Nefsinin esiri olmuş nice ruhsuz beden
Onlar kuldan medet bekler, ben sana yalvarırım.

Kula kulluk etmedim, hakkı söyledim hep kuluna
Haksızlıkla varılmaz dedim Hakkın yoluna
Lakin onlar düşünmüyor ötesini
Aldandılar yalan dünyanın süslü haline

Bilmezler mi ki, şu dünya okyanusta bir katre eder
Bilmezler mi ki, ötelerde Rabbimiz bize ne der
Bilmezler mi ki, şu yalan dünyada
Kaybedenler kazanır, kazananlar kaybeder...

Mehmet Akif Güngör

Köy

Mis kokar ormanları; kekik kokusu, çam kokusu
Irmağından, gölünden hayat bulur renkli dokusu
Ne güzel yakışmış yeşiller sanki tacı takısı
Can verir insana temiz havası, tatlı uykusu

Çayırlarında dolaşır kuzuları, kır atları
Her bir canlıyı doyurur bereketli toprakları
Hazanda dökülür altın gibi kavak yaprakları
Yaz gelir boyun eğer sararmış buğday başakları

Ak kepenekli çobanları dolaşır dağlarında
Solunda karakaçan, örflü karabaş sağlarında
Dertli gezerler, hayal kurarlar gönül bağlarında
Yaşanır en saf, en temiz duygular sevdalarında

Çay kara güğümde demlenmezse tadı olmaz denir
Yanında kese yoğurdu, közlenmiş patlıcan yenir
Dinlenirken tarlada nice yanık türkü söylenir
Eller nasır, bağır yanık; kâh çalışır, kâh eğlenir

Dereleri, pınarları, ırmakları akar durur.
Zülfü suya düşmüş can kız çeşmede su doldurur.
Yağız delikanlı bir kara sevdaya tutulur.
Aşıklar kervanına niceleri daha katılır.

Tarih kokuyor tepeleri, toprağı, dibek taşı
Tarhana çorbası, katmeri, bükmesi, keşkek aşısı
Bastı bağrına gidenleri; kâh eşi, kâh gardaşı
Belki de yoktur dünyada, benim köyümün bir eşi

Mehmet Akif Güngör

Köy Okulu

Küçük ve şirindi görüntüsü
Eksik olmazdı böce börtüsü
Yokluğuydu onun en kötüsü
Kalkacaktı cehalet örtüsü

Hepsi hepsi bir sınıf bir oda
Tuvaletler bile dışarıda
Üç kişi otururduk sırada
Nice günlerim geçti orada

Eski ve çizikti sıraları
Karışıkta bütün sınıfları
Zift kokardı taban tahtaları
Ne çoktur bende hatıraları

Kışın yolları diz boyu kardı
Öğretmenim sobayı yakardı
Yakıt evden gelen odunlardı
Çaresizlik, imkânsızlık vardı

Yıllar geçti gördüm, viran olmuş
Ne öğretmen, ne öğrenci kalmış
Sanırsın derin bir hüzne dalmış
Susmuş, konuşmuyor köy okulu.

Mehmet Akif Güngör

Küçük Oğlum

Gözleri Kömür karası
Sözleri yürek yarası
Yeri kalbimin ortası
Benim küçük yavrucuğum

İçlidir, hatır kıramaz
Hoplar üstüme, duramaz
Evet, biraz da yaramaz
Benim küçük yavrucuğum

Tatlı tatlı şekerler yer
Babama da verelim der
Bizleri de ne çok sever
Benim küçük yavrucuğum

Mahirdir oğlum işinde
Düzenlidir bu yaşında
Babasının hep düşünde
Benim küçük yavrucuğum

Mehmet Akif Güngör

Küstüm

Yârim dilin kem söyledi
Gör bak beni de neyledi
Yaktı, yıktı kül eyledi
Gayrı bu can sana küstü

Gönül hasret, gam çekse de
Sevda bana hor baksa da
Aşkın nârı hep yaksa da
Gayrı bu can sana küstü

Dağa taş adım yazsan
Etrafına inci dizsen
Gökyüzüne beni çizsen
Gayrı bu can sana küstü

Kalp kırıldı, gönül hasta
Sildin beni bir nefeste
Gül yollasan deste deste
Gayrı bu can sana küstü

Mehmet Akif Güngör

Küstürmeyin Erenleri

Resulün gül bağındandır
Küstürmeyin erenleri
Onlar ki Hak yolundandır
Küstürmeyin erenleri

Nefsinize düçar olup
Doğruluğu kalpten silip
Haksızlığı bir hak bilip
Küstürmeyin erenleri

Haram yiyip doyularak
Şu dünyaya bayılarak
Ehli gaflet sayılarak
Küstürmeyin erenleri

Aşk ateşi başındalar
Hak rızası peşindeler
Kâmil insan düşündeler
Küstürmeyin erenleri

Ahir zaman fitne verir
Edep yanar, ahlak erir
Onlar bize yol gösterir
Küstürmeyin erenleri

Mehmet Akif Güngör

Maden Şehitleri

Duruyor ekmeğin pirüpak hali
Yer altında parlayan ay misali
Dağları delip buluyor helali
Hançer değdi, yüreğimi dağladım
Şehit düşen madencime ağladım

Duman yerine gayrı gül kokluyor
Tozlu alnını şehadet aklıyor
Kevser ırmakları onu paklıyor
Bir hüznü nehir oldum, çağladım
Şehit düşen madencime ağladım

Çanakkale'yi, Bedir'i andırır
Ö iman ki bencilliği söndürür
Kardeş kurtarmaya geri döndürür
Seni gördüm, vefa nedir anladım
Şehit düşen madencime ağladım

Düşmedi rızkı yolunda hataya
Helal için canlar koydu ortaya
Kuyulardan çıktı arşa, tepeye
Kömür karası karalar bağladım
Şehit düşen madencime ağladım

Mehmet Akif Güngör

Meçhul Mezar

Şu tepenin yamacında
Yapayalnız meçhul mezar
İsim yazmaz başucunda
Viran olmuş meçhul mezar

Kimsesiz bir kabirdir der
Gelen geçen dua eder
Bilinmedin düne kadar
Garip kaldın meçhul mezar

Yatan kim bilemediler
Lâkin şehittir dediler
Al bayrakla süslediler
Arşa çıktın meçhul mezar

Mehmet Akif Güngör

Mehmet' im

Vatan, millet, namus davasında
Eller tetiktedir gözler ufukta
Keskin bakışlı, kartal yuvasında
Bekledi kâh sıcakta, kâh soğukta

Vatanıdır onun en büyük aşkı
Hak hakikat davasına inandı
Düşmedi gönlüne bu yolda kuşku
Onun sırrı göğsündeki imandı

Gençliğinin en güzel çağlarında
Dere tepe hain peşinde gezdi
Memleketimin karlı dağlarında
Nice düşmanların başını ezdi

Mehmet'im ki asker doğar ezelden
Hak yolunda can vermektir gayesi
Ağlama anası ne gelir elden
Öla ki şehadet olur payesi

Mehmet Akif Güngör

Memleket Özlemi

Altın kafes neyime gerek
Sen de iken özlerim seni,
Vuslattaki hasret gibi...

Sensiz hele hiç düşünemem
Ben bendeki mahzun hali

Çayırların yeşiliyle
Arpa, buğday harmanında,
Çiftçilerin telaşında;

Yaz gününün de çiseleyen,
Gökyüzünün
Gözyaşında bulurum seni

Karlı dağın yamacından
Esen yelin getirdiği
Ardıçların kokusunda.

Nazlı nazlı akan
Pınarların başucunda yanan;
Közde, ateşte,
Güğümdeki çayda bulurum seni.

Allı, morlu çeyizlerde,
Düğünlerde, seymanlarda,

Bazı zaman destanlaşmış
Ayrı düşen sevdalarda,
Gönüllerin dinlemediği
Fermanlarda bulurum seni.

Avlularda, Koyunların
Kuzusunu buluşunda,

Deli taylar gibi hürken
Bozkırlarda, yaylasında
Çem vurdukça şahlanan
Özlemlerde bulurum seni.

Mehmet Akif Güngör

Murat Dağı

Bilmem beni kimler duyar
Sen gidersen neyler bu yar
Gezdim gördüm diyar diyar
Bir başkasın Murat Dağı'm

Gözelerden sular kaynar
Efelerim zeybek oynar
Çam ağacı, ardıc, pıynar
Sende coşar Murat Dağı'm

İlkbaharda uyanışın
Ovalara can verişin
Karın, kışın ve güneşin
Ayrı güzel Murat Dağı'm

Yaylalarda serin suyun
Yamacında yörük köyün
Yılkı atlar, keçi, koyun
Seni ister Murat Dağı'm

Çoğu zaman kar doruğun
Ne güzeldir sisin, bugün
Başlamasın altın çağın
Böyle kal hep Murat Dağı'm

Mehmet Akif Güngör

Musalla Taşı

Ölümü hatırlatırsın insana
Koyduk üstüne kâh baba, kâh ana
Ağıt yaktık önünde yana yana
Ne soğuktur yüzün musalla taşı

Mezar önü, cami avlusu yerin
Senin de var mı acaba dertlerin
Bazen bakarım sana derin derin
Ne soğuktur yüzün musalla taşı

Ürperir insan geçerken yanından
Hiç kimse gitmedi sana konmadan
Evvelce taştandın şimdi betondan
Ne soğuktur yüzün musalla taşı

Mehmet Akif Güngör

Narince

Bir meleksin, adın Narin
Yaran bende ayrı derin.
Dere boyu sular serin.
Sen küçüksün sıkı bürün.

Tepelerde tavşan gezer.
Ovalara sitem eder.
Sekizinde aldı kader.
Sen küçüksün cennet yerin.

Eğer tutmaz bu kamburlar.
Çözülecek nice sırlar.
Âteş söner mi sanırlar?
Sen küçüksün yakar korun.

Mehmet Akif diller döker
Gözyaşları kanlı akar.
Der ki; toplum necis kokar.
Sen küçüksün yok günahın

Mehmet Akif Güngör

Neye Yarar

Nefis esir aldıktan sonra
Sen dünyaya daldıktan sonra
Kul hakkıyla öldükten sonra
Geçen onca yıl neye yarar?

Benim deme mülke kendince
Biter sanma sanki verince
Olmazsa bir hayrın ömrünce
Dünya malın var, neye yarar?

Mazlumlara görmezden gelen
Zalimlere dalkavuk olan
Kul hakkıyla kesesi dolan
Şeytani bir ruh neye yarar?

Vatan aşkı dolup taşmayan
Cenkte iman ile koşmayan
Hak yolunda yere düşmeyen
Omuzdaki baş neye yarar?

Mehmet Akif Güngör

Olan Olmuş

Doğrulukla dürüstlük beş para etmez
Tamahkâra dağları da versen yetmez
Kör nefis ağızlara hakkı söyletmez
Ağu saçar kemiksiz dil, yılan olmuş

Gönüllerin biri biniyle eğlenir
Ferhat görse yürekleri dağlanır
Gayrı sevdalar pamuk ipe bağlanır
Gül bülbüle küsmüş, aşklar yalan olmuş

Sevgi saygı ölmüş, ahde vefa hasta
Selam verilmiyor akrabaya dosta
O neşe dolu kutlu bayramlar yasta
Ata ocaklarım gayrı viran olmuş

Yiğitlik, mertlik susmuş; namertlik öter
Çakal, sırtlan ortalıkta cirit atar
Kan kardeşler bile birbirini satar
Bencillik, uçkâğıt bize yâran olmuş

Dünya bahçesinin çiçekleri soldu
Çalı, diken bürüdü ayağa geldi
Garip lalem kuşlar ile haber saldı
Hazan gelmiş has bahçeme, talan olmuş

Mehmet Akif Güngör

Ormanlar

Oturup palamudun gölgesinde
Cıvı cıvı kuş sesleri içinde
Huzur buldum yeşillik denizinde
Ruhumu dinlendiren ormanlarda

Bir yanda ahlar, bir yanda kederim
Özgürce bir arslan gibi kükrerim
Haykırınca biter bütün dertlerim
Ruhumu dinlendiren ormanlarda

Yuvaya konan kuşa bakakaldım
Ağzını açmış yavru kuşa daldım
Karıncayı seyredip ibret aldım
Ruhumu dinlendiren ormanlarda

Onlar ki dünyamızın ciğerleri
Hiç bilinmiyor artık değerleri
Çöle döndü yeşillerin yerleri
Ruhumu dinlendiren ormanlarda

Mehmet Akif Güngör

Öğüt

Oğul, oğul, ey oğul! Demiş Edebâli
Nasıl da görmüş Osman'da ki her bir hâli
Biz de öğütleyelim kalmasın vebali
Evlatlarımız olsun bir edep timsali

Cehalet dünyanın derdi okumalısın.
Bilgin ile bülbül gibi şakımalısın
Faydalı olan ilmi gönül tezgâhına
İlmek ilmek, nakış nakış dokumalısın

Gariplere umut olmak olsun bir işin
Yoksulla da veresin az da olsa aşın
Öksüzü yetimi sev, kolla, gözet amma
Zalimlere karşı eğilmesin dik başın

Bu dünya için ahiretini unutma
Ne kendini ne de aileni yanıltma
İslam ahlak ve fazileti ile yaşa
Sev küçüğünü, büyüğünü de darıltma

Yanlış insanlarla yoldaşlık etmeyesin
Onlarla birlikte hataya düşmeyesin
Unutma bil ki, itle yatan bitle kalkar
Bu sözlerimi hiç yabana atmayasın

Haksızlıklara karşı sen sen ol hep diren
Adalet olsun tüm benliğine yön veren
Bel bağlama gafile, sanma ki yalnızsın
Bu davada sen sadece Rabbine güven

Küsüp darılıp ta yenildi diye hakkın
Vatanına bayrağına hor bakma sakın
İnsanlar gelip geçer de amma ve lakin
Vatansız bayraksız olmaz insan, can oğul!
Her daim Hak ve vatan aşkıyla yan oğul!

Mehmet Akif Güngör

Özlüyorum

Gayrı engin bozkırlarda
Yağız atlar koşmaz oldu
Ses verirdi koca ırmak
Gürüldemez coşmaz oldu

Soldu gitti o gür çayır
Yemyeşildi şu dağ bayır
Ne güzeldi onu seyir
Gelincikler açmaz oldu

Sevenleri toprak aldı
Mehmet Akif hüzne daldı
Evim köyüm viran kaldı
Ocaklarım tütmez oldu

Mehmet Akif Güngör

Peygamber Efendimiz (naat)

Bu dünyada çoktur çilem
Hak yolunda nice elem
Göçüp gitmiş fahri âlem
Efendimiz Can Ahmet'im

Gönüllerde onun yeri
Hakikatin son rehberi
Ahir zaman peygamberi
Efendimiz Can Ahmet'im

Mis kokarmış sanki gülmüş
Nur cemali parlıyormuş
Ümmetine ağlıyormuş
Efendimiz Can Ahmet'im

Nefis bizi koyun eder
Zarar, ziyan yerde güder
Yetiş iman gitti gider
Efendimiz Can Ahmet'im

Tapmayın ateşe, aya
Ne yalan var ne de riya
Geldi hatemül enbiya
Efendimiz can Ahmet'im

Aydınlattı ışık gibi
Kâinatı kutlu nebi
O ki Rabbimin habibi
Efendimiz can Ahmet'im

Kuran iner batıl gider
Hükmü kıyamete kadar
Doğru yola davet eder
Efendimiz can Ahmet'im

Hak yolundan nasip alsam
İman ile göçüp gelsem
Sancağında bir yer bulsam
Efendimiz Can Ahmet'im

Mehmet Akif Güngör

Sana Sıgınırsız

Bizler ki aciz gönülleriz
Zalim nefsini yenemeyen
Günahla yüklü gemileriz
Fırtınaları hiç dinmeyen
Sana sığınırız Ya Rabbim

Zulümler bir birini izler
Ne kadar gafil olduk bizler
Ne yürek yanar ne kalp sızlar
Faydasız nasihatler, sözler
Sana sığınırız Ya Rabbim

Has bir kul olamadık şöyle
Yalan dünyadan geçtik böyle
Günahla dolu teraziyle
Kapına geldik hep tövbeyle
Sana sığınırız Ya Rabbim

Mehmet Akif Güngör

Son Vuslat

Neredesiniz köyümün tozlu yolları?
Taş mı kesildiniz, tanımadınız beni?
Asfalt mı oldunuz küçük patikaları?
Yol verin, el görmeyin şu solgun bedeni...

Az mı sevda kazıdım, o duvarlarına
Dede evim; taş, beton dolmuş yerlerine
Ölüm zor gelir, denirken kerpiçlerine
Yol almışsın tarihin derinliklerine ...

Bir zamanlar şırıl şırıl çağlayan dere
Sen de kaybolup gitmişsin bir yerlere
Hapis mi ettiler önünü gere gere?
Nasıl da dönmüşsün sessiz maviliklere...

Çoban pınarı; sen neden akmazsın, sustun?
Ağlamaktan gözen kurudu da mı pustun?
Yoksa gurbetteydim diye bana mı küstün?
Şen olasın gayrı, geldi bak eski dostun...

Vefasız mı sandınız, yine size döndüm...
Bu son vuslattır, sizleri göklerden gördüm...
Hasret bitti, hiç gitmemek üzere geldim..
Fatiha'lar la, Yasin'ler le sizin oldum...

Mehmet Akif Güngör

Sor

Öz yurtlardan ayrı kaldık
Eza cefa çeker olduk
Gül gibi sararıp solduk
Canlar bize ne oluyor
Nefsine sor, aynaya sor

Yanar Türk İslâm yurtları
Yetim kaldı yavruları
Yere düştü namusları
Bilir mişin ne kadar zor
Var Doğu Türkistan'a sor

Müslümanın ilk kıblesi
Bitmedi gitti çilesi
Arşa çıktı mazlum sesi
Her yer yanıyor, her yer kor
Hele bir Filistin'e sor

Kerkük, Musul, Karabağlar
Bosna Hersek'im kan ağlar
Gözyaşım sel olmuş çağlar
Gardaşlar neden susuyor
Müslümana sor, Türk'e sor

Nasıl birlik kalacağız
Tek bir vücut olacağız
Zulme hesap soracağız
Derim ki biraz kafa yor
İlime sor, tarihe sor.
Aklına sor, Kuran'a sor.

Mehmet Akif Güngör

Sor Beni

Sessiz sesiz ağlıyor mu, uzaklardan
Engin maviliklere dalan gözlerin
Ne umarsın uçan kuştan, bulutlardan
Yanağından süzülen yaştan sor beni

Ruhumu çevirdin kara bir zindana
Elveda da demedin giderken bana
Küle döndü gayrı gönlüm yana yana
Son kez harladığın ateşten sor beni

Her gece başını yastığa koyduran
Gerçekleri hayale boyun eğdiren
Sabahlara kadar ismimi saydıran
Uykularına giren düşten sor beni

Ne nadim fırtınalar eser gönlünde
Belki de gelir diye günün birinde
Hıçkırarak çıkıp sevda tepesinde
Saçlarını dağıtan yelden sor beni

Ömür geçti, giden yıllar gelmez geri
Bir gün hatıralar sarar da her yeri
Son kez görmek için gelirsen bu yâri
Kapımı açan bir güzelden sor beni

Aşkın şarabına, vardın ağı kattın
Tertemiz sevdayı üç kuruşa sattın
Güngör'üne dört mevsimi de yaşattın
Gayrı bahardan değil, kıştan sor beni

Mehmet Akif Güngör

Susma Yiğidim

Yiğidim, neden sustun gayrı sen
Yine hep hakikati söylesen
Yiğidim, düşme dilden ayrı sen
Eğer ki, mazlumların sesiysen

Gül kurursa ayırık otu biter
Kurt pusarsa inan baykuş öter
Şu halimiz olur daha beter
Yiğidim, düşme dilden ayrı sen

Zalimlere etmeyerek aman
Söyledin doğruyu ne de yaman
Yaktı beni sustum artık demen
Yiğidim, düşme dilden ayrı sen

Sen susunca yanar oldu yağ artık
Yağmur olup üzerine yağ artık
Son bir kez küllerinden doğ artık
Yiğidim, düşme dilden ayrı sen

Kimde var sendeki koca yürek
Namertlere bir çift kelâm gerek
Hakkı söyle yine kükreyerek
Yiğidim, düşme dilden ayrı sen
Haykır hep, Allah'ını seversen!

Mehmet Akif Güngör

Susmam

Taş değildir bu bendeki
Can durmuyor ki tendeki
Dünya denilen handaki
Görüp türlü melaneti

Zulme susmak nasıl ustur
Dilsiz şeytanlara hastır
Davam verir bana destur
Gayrı gönül, dilde sestir

Sözüm zalime kem gelir
Mazlumlara merhem gelir
Şu zamanda elzem gelir
Akar dilden bir dem gelir

Kâğıt ve kalemim kamam
Hakkı yazar yerde komam
Demem o ki, benim demem
Susmam dağlansa şu sinem

Mehmet Akif Güngör

Şehitler Tepesi

Vatan dedi mi bir vatan daha çıkardı ağzından
Koştu geldi cephesine, Anadolu'nun bağrından
Bir yanda ana ve yar, bir yanda vatan yok çaresi
Mehmet'im bayrak olmuş geliyor şehitler tepesi

Türkün yazısıdır, düşman olmuş dünya ta ezelden
Selamlar getirdim sana nur yüzlü son peygamberden
Kıyama durmuş düşmana, şehadettir mertebesi
Mehmet'im bayrak olmuş geliyor şehitler tepesi

Vatanı bayrağı uğruna düştü kara toprağa
Gönlünce sarıldı uğruna can verdiği bayrağa
Dudaklarından döküldü son anında tekbir sesi
Mehmet'im bayrak olmuş geliyor şehitler tepesi

Yiğitlerim şehit düşer, analarım ağıt yakar
Giden nur olurda geride kalanlar ne çeker
Vatan sevdası olmayanlar bilmez yeri neresi
Mehmet'im bayrak olmuş geliyor şehitler tepesi

Madalya olmuş göğsünde sanki şehadet yarası
Bedirden beri boş kalmadı, kalmayacak orası
Al bayrağım tepede şehidime vurur gölgesi
Mehmet'im bayrak olmuş geliyor şehitler tepesi

Mehmet Akif Güngör

Şehrin Sokakları

Şehrin geceleri ürpertiyor beni
Havada rüzgârla sarmaş dolaş
Ağır bir karbonmonoksit kokusu
Sızlatırken burnumun direğini,
Arka sokaklardan gelen çığlık sesleri
Alıp götürüyor tüm benliğimi.
Yürüyorum şehrin sokaklarında...

Yavaş adımlarla,
Gittikçe yaklaşan öksürük sesleri.
Unutamam,
Sokak lambasının ışığında gördüğüm
O yüzdeki, derin çizgileri
Ve nasırlı elleri...
Karton değil de taşıdığı,
Sanki dünyanın derdi gibi.

Uzakta değil,
Hemen birkaç sokak ötede
Bir kâğıt mendil tuttu elime
Abi alır mısın dedi?
Titrek bir sesle.
Ne işin var çocuk!
Gece vakti Şehrin sokaklarında?

Bir dilenci oturmuş köşe başında
Önünden asaletle geçiyor,
Yüksek topuklu ayakkabılar.
Takır tukur.
O sesle irkildi garibim.
Adeta konuşuyor, dilenciyle ayak sesi
Diyor ki: Sen bir taraf, ben bir taraf...
Yürüyorum şehrin sokaklarında...

Şiyaset ve aşk yazılı duvarları
Önünde, madde çeken gençler.
Çöp konteynerinden fırlayan,
Toz yumağına dönmüş
Sokak kedileri,
Hepsi de yordu beni.
Yürüyorum şehrin sokaklarında...

Bir çığlık gibi yükselip,
Garda uyuyan evsizlere aldırmadan
Kalkıyor, 22:05 treni.
Haykırıyor sanki
Çaresizliğin girdabında,
Olan bitenlere isyan eder gibi.
Duyuyorum şehrin sokaklarında...

Mehmet Akif Güngör

Taş Duvarlar

Hasret kaldım aydınlıklara
Bırakın beni taş duvarlar
Esir oldum yalnızlıklara
Bırakın beni taş duvarlar

Gece gündüz size bakarım
Elde Tespih sabır çekerim
Soldu beden, hasta içerim
Bırakın beni taş duvarlar

Hapsetmeyin ahir ömrümde
Mutlu geçsin üç beş günümde
Gülsün yüzüm artık benimde
Bırakın beni taş duvarlar

Çözün ayağımı elimi
Çoluk çocuk bekler yolumu
Can tatmadan acı ölümü
Bırakın beni taş duvarlar

Suçum göz üstündeki kaşım
Hak söyledi hep delibaşım
Karışıyor gerçekle düşüm
Bırakın beni taş duvarlar

Nemli duvar, demir parmaklık
Hücrem gece gündüz karanlık
Gayrı gidiyor benden benlik
Bırakın beni taş duvarlar

Mehmet Akif Güngör

Tekbir

Kundakta kulaklara üflenene
Ezanla semada yankılanan
Dağ, taş, cümle canlı söyler her an
Allahuekber, Allahuekber

Hakkın batılla olan savaşı
O zikir ki titretiyor arşı
Gaza meydanında küfre karşı
Allahuekber, Allahuekber

Saadet bulur duyunca herkes
Kalpleri ürperten o büyük ses
Göçüp gidiyorken son bir nefes
Allahuekber, Allahuekber

Mehmet Akif Güngör

Trenlerin Kaderi

Niyetler halis, aynı içi dışı
Toplanır bir araya üç beş kişi
Öne geçer bu işin çokbilmişi
Hadi bakalım çıktık geliyoruz

Bal, kaymak eksik olmaz bu firmadan
Kalkıyor tren binin geç kalmadan
Olur mu çakal, sırtlan yer bulmadan
Bağlayın kemerleri uçuyoruz

Binen kimdir, necidir yoktur soran
Yeter ki doluversin bizim tren
Kalkıyorken birde çaldı mı siren
Değmeyin keyfimize coşuyoruz

Çakalı, sırtlanı bilmez hiç doymak
Trende ne bal kalır ne de kaymak
Ötesi de anadan üryan soymak
Bindik bir alamete gidiyoruz.

Böyledir dürüst yolcunun kaderi
Sana bir şey söyleyeyim, gelberi
Dalkavuğa verirsen primleri
Kurtaramaz kimse bu trenleri

Mehmet Akif Güngör

Tutun Benim Ellerimden

Bulursun üç beş kodaman
Yaltaklanırsın bir zaman
Dersin; çevirin bir dümen
Anlayın siz hallerimden
Tutun benim ellerimden

Hak, hukuk şurada dursun
Ölen ölsün, kalan kalsın
Dersin; hepsi benim olsun
Çekilsinler yollarımdan
Tutun benim ellerimden

Eğri değil benim devem
Makam, mevki hak davam
Dersin; olsun benim havam
Yıkılsınlar yellerimden
Tutun benim ellerimden

Girip oraya, buraya
Verip benliği kiraya
Dersin; şer katın sıraya
Düşük aldım testlerimden
Tutun benim ellerimden

Hiç mi hatırım yok yani
Kanka idik bizler hani
Dersin; mutlu edin beni
Zil çalsın eteklerimden
Tutun benim ellerimden

Özü nefse kaptırana
Canlar yakıp yaktırana
Derim; yapan, yaptırana
Nasip alın küllerimden
Hak söyleyen dillerimden

Mehmet Akif Güngör

Uyma Nefse

Ŗu nefsin elinden diyorum
Bir kurtulup ersek kemâle
Cennet köşklerinden diyorum
Vecd ile baksak nur cemale

Nefis Ŗeytana uyar durur
Süfli dünya muteber gelir
Ola ki ruh böyle çekilir
Gayrı bir necis yığın kalır

Ey cancağızım, ciğerparem
Ŗu dünyada çoktur haram
Mizan Ŗaşmayacak bir gram
Uyma nefse, ol Allah'a ram.

Mehmet Akif Güngör

Var Git Yoluna

Var git sen kendi yoluna
Benim doğrum bana yeter
Baktım senin şu haline
Dalkavuktan daha beter

Beleş koltuklara kondun
Kendini adamdan sandın
Yalan dünyaya aldandın
Var git sen kendi yoluna

Her bir şeyi helal bildin
Ne de arsız bir hâl aldın
Köseleden surat oldun
Var git sen kendi yoluna

Bu haller bizlere gelmez
Be hey gafil, hakkı bilmez
Senden bana yâran olmaz
Var git sen kendi yoluna

Mehmet Akif Güngör

Yanarım

Aşk pınarı kurumuş, sevda nehri çağlamaz
Bir yastığa konan baş, üç gününü eğlemez
Dilden bal akar lakin kalpler doğru söylemez
Paslı gönülde sevgi arayana yanarım

Barışın güvercini sol yanından vurulmuş
Yana döne düşerek kanatları kırılmış
Pusan fitne ateşi alevlenmiş dirilmiş
Son bir yudum suyu ile fırlayana yanarım

Yalan, riya dağ olmuş kuş bakışı görülür
Çakalları bey olmuş, samur kürke sarılır
Yaralara em diye gayrı ağı sürülür
Zehir ile ilacı bilmeyene yanarım

Sahte vuslatlar mana kilidini açmıyor
Ruh bedene aldanmış, hakikati seçmiyor
Yüreklerde benlik putu, bir vuruşta göçmüyor
İman gürzünü son kez sallayana yanarım

Mehmet Akif Güngör

Yardımcım Haktır Benim

Ağır gelir bunlar bana
Bu sözler zalim olana
Ona buna yahut sana
Hiçte korkum yoktur benim

Bana dokunmadı diye
Şeytan olup susmak niye
Hak bilmeyen her sineye
Bakışlarım oktur benim

Haramı helal saydıran
Günah kefesi ağdıran
Kurdu kuzuya boğdıran
Dayılarım yoktur benim

İslam ahlak ve edebi
Her vakit paklar bu kalbi
Vatan, millet, bayrak gibi
Sevdalarım çoktur benim

Derdim helalinden yemek
Hakkımı da çiğnetmemek
Kul hakkı neyime gerek
Şükür alnım aktır benim

Şöyle bir baktım çevreye
Daldım derin düşünceye
Gerek yoktur hiç kimseye
Yardımcım da Haktır benim
Bir Allah'ım tektir benim

Mehmet Akif Güngör

Yensem Gayrı

Ben bu yolda onu gördüm
Yenmeden divana durdum
Rabbim etsin bana yardım
O zalimi yensem gayrı

Yalan dünya sahi diye
Ram olmuşum bir canıye
Himmet gelse şu faniye
O zalimi yensem gayrı

Kafamdaki benlik tacı
Aldatır beni, ne acı
Bunun başka yok ilacı
O zalimi yensem gayrı

Gidiyorum bir meçhule
Görmesem de bile bile
Her tarafı bin bir hile
O zalimi yensem gayrı

Çok çetindir, aman vermez
Nice canlar uyar durmaz
Bu ahvalle vuslat olmaz
O zalimi yensem gayrı

Zalim nefis onun adı
Şeytandır kolu, kanadı
Öbür dünyamın celladı
O zalimi yensem gayrı

Mehmet Akif Güngör

Yetiş Ya şehri Ramazan

Benlik bizi esir aldı
Yetiş ya şehri ramazan
İnsanlar gaflete daldı
Yetiş ya şehri ramazan

Sevgi, saygı bir bir gider
Kardeş kardeşe kin güder
Sensizlik bizi kor eder
Yetiş ya şehri ramazan

şeytanlar zincirde kalsın
Nurdan pencere açılsın
Göklerden rahmet sağılsın
Yetiş ya şehri ramazan

Onbir aylık gönöl sızım
Nefse uymaktır marazım
Manevi bir ilaç lazım
Yetiş ya şehri ramazan

Mehmet Akif Güngör

Yol Nereye

Hey atlı dur, nereye gidiyorsun, yol nereye?
Kutlu davamız için giderim kızıl elmaya
Nedir bu kutlu dava, söyle nedir kızıl elma?
Türk'ün hedefidir, atam Oğuz Kağan'dan kalma

Ölürsek şehit, kalırsak gaziyiz biz bu yolda
Ona yürüdük onaltı sancak, yirmi dört kolda
Türk'ün nizamı âlem davasıdır kızıl elma
Sönmez Türk ateşidir, vatan sevdasından olma

İlim, irfan, iman ile hiç durmadan yürürüz
Mazlumun sığınağı olup, zalime dur deriz
Türk'ün Hak yolundaki menzilidir kızıl elma
Gayemizdir, adaletle cihana damga vurma

Şarktan garba yol aldık asırlardır, hiç durmadan
Hasretinden yandım, huzur bulmam ona varmadan
Türk'ün kutlu davasına semboldür kızıl elma
Zulmün son kalesidir, ülkümüzdür nizam verme.

Mehmet Akif Güngör

Yolcu

Gidiyor bilinmeyen bir meçhule
Gideceği yer belki belli ama
Bilemediği kaderidir daima.
Güneş doğmadan sabah ayazında
Ana, baba, kardeş koydu ardında
Küçük, yavaş adımlarla yürüdü
Tren garını görünce karşıda
Birden içini bir sızı bürüdü.

Duyduğu sesle irkildi aniden
Kalkacaktı tren daha binmeden
Son bir gayret koştu tabana kuvvet
Yetişip nihayet tam zamanında
Atladı açık kapıdan anında
Görmüştü onu tren görevlisi
Düşeceksin çocuk ne yaptın dedi
Kızgın kızgın bakarakтан çocuğa
Bir yer bulda otur diye ekledi.

Çocuk trenin sesi arasında,
Dolaştı durdu koridorlarında
Hiçbir kompartımanda yer yoktu
Trende ne kadar da insan çoktu
Yorgun, suskun ve üzgün bir şekilde,
Garipseyip bir köşeye dikildi
Tam umutsuzluğa kapılmıştı ki
Evladım diye bir sesle irkildi.

Aniden dönüp arkasına baktı
Adam yaşlı, sakalları da aktı
Torbasını birazcık beri çekti
Gel hele sende oturasın dedi
Çocuğun garip halini görerek
Dedi ki; yolculuk nereye evlat
Ne için gidersin, hele bir anlat.

Çocuğun gözleri doldu bir anda
Daha önce kalmamıştı yabanda
Düğümlendi boğazı, sustu biraz
Okumaya amca dedi, sonunda.

Çocukcağz daha ana kuzusu
Elbet geçer yüreğinin sızısı
Diye duygular geçerken içinden,
Yaşlı adam başladı konuşmaya
Neden üzgünsün, suskun halin niye?
Dertlerini artık çekip sineye ,
Mutlu olup, sevinmen lazım senin,
Okuyup adam olacağım diye.

Çocuk şöyle bir baktı ihtiyara
Akıllı bir adama benziyordu

İyi de olduğunu seziyordu
O konuştukça çocuk rahatladı
Sonra birden kapı açılıverdi
İçeriye tren görevlisi girdi
Bilet toplamaktı onun da derdi.

Bir hayli acıkmışlardı yolculukta
Adam torbadan azığı çıkardı
Çocukta da biraz poğaçı vardı
Beraber yediler yemeklerini
Yemekten sonra bir ağırlık sardı
Birazcık dinlenerek kestirdiler.

Son durak yaklaşıyordu yavaş yavaş
Herkes de başladı hafif bir telaş
Hayatta yolculuktur dedi adam
Güçlü ol çıktıysan bu yola madem.
Varacağın yer bellidir sonunda
Durdu bak tren son istasyonunda
Yolculuk gibi kısa dünya evlat
Varılan yerdedir ebedi hayat

Mehmet Akif Güngör

Zalim Gurbet

Bir lokma ekmeğin peşinde
Ömür geçti vuslat düşünde
Batsın ayında, güneşinde
Zalim gurbet söyletme beni

Hasret soframa yâran olur
Bir kaşık aşım zehir gelir
Yerken boğazım düğümlenir
Zalim gurbet söyletme beni

Biçare kaldım yaban elde
Bilmem yar sılada ne halde
Ararım bir kurumuş gülde
Zalim gurbet söyletme beni

Yuvadaki kuşlardan ayrı
Haz vermiyor dünyanın seyri
Bıktım usandım senden gayrı
Zalim gurbet söyletme beni

Vatanımda kaldı bir yanı
Nemli olur benim hislerim
Özüm köylü, gariptir benim
Zalim gurbet söyletme beni
Hüngür hüngür ağlatma beni

Mehmet Akif Güngör

Zıpçıktı

Ne makam, ne mevki kaptırır
İşi ona buna yaptırır
Çoğu şeyden anlamaz amma
Çeneyle ağzına baktırır

Nice sınavdan düşük alır
Dalkavukça bir yere gelir
Liyakatli desinler diye
Ortalıkta tepinir durur

İşini hallederek yaşar
Nerde kaymak oraya koşar
Her şeyi de öyle bilir ki
Bekârdır ama karı boşar

İnan seni çözememişler
Bakınca da adam sanmışlar
Kurtla yer, çobanla ağlarsın
Bilmem, neyine aldanmışlar

Arkası kuvvetlidir onun
Konuşma der, olurum onun
Hak varsa korkmam zıpçıktı
Susmam bela olsa her yanın

Mehmet Akif Güngör

Zübük

Her dönemde de kendine bir dayı buldun.
Dalkavuklukla ne de çabuk adam oldun
Sonra da kerameti kendinden bildin
Senin davan hak değil, menfaatmiş zübük

Cepheden, asker ocağından kaçan sensin
Birde vatanseverim der eser gürlersin
Değme meclislerde adam gibi gezersin
Kurt kılığına girmiş çakalsın sen zübük

Güçlülerin ardında önünde dolaşır
Nice mevkilere gelmek için çalışır
Menfaati için selam verip konuşur
Tükürsen suratına şükür der zübük

Şu vatan için taş üstüne taş koy desem
Bende bel fıtığı var dersin, sen yok mu sen
Zübük bilmem ki sana daha ne söylesem
Alkıştı var ama, gayrette yok zübük

Derdin bir dava olsa inan sözüm yoktur.
Lakin zübük sana söylenecek söz çoktur.
İnan sizlere makam değil kötek haktır.
Kurtulamadık her çağda sizden be zübük

Dünya döndükçe bu zübükler bitmeyecek
Zübüklük yapacaklar eş dost sülalecek
Gün gelip dünya zübüklere yetmeyecek
Mahvettiniz güzelim dünyayı zübükler

Mehmet Akif Güngör